

Í Kána eitt kvøldið

Í Kána eitt kvøldið við veitslunnar borð

- Hey, skál, drekkið í botn -
- sat hugtungur mangur, og fá vóru orð.
- Lat okkum tømja glasið í botn.

Tí mjøður var uppi, og als einki vín,

- Hey, skál, drekkið í botn -
- burt gamalur raggar um eystaru sýn.
- Lat okkum tømja glasið í botn.

Tá mælti Várharra, tað er ikki gott,

- Hey, skál, drekkið í botn -
- at menn ganga turrir í Kána á nátt.
- Lat okkum tømja glasið í botn.

So gjørði hann vatnið til perlandi vín

- Hey, skál, drekkið í botn -
- og bar hinum gamla um eystaru sýn.
- Lat okkum tømja glasið í botn.

Hann mælti tey orðini mergjað og reyst:

- Hey, skál, drekkið í botn -
- góð kvinnan er manni, tó vínið er best.
- Lat okkum tømja glasið í botn.

Tá frøddist hin gamli, hann kom fram um sýn,

- Hey, skál, drekkið í botn -
- fór kvøðandi heim eftir vegnum um vín.
- Lat okkum tømja glasið í botn.

Hann leskaði seggir, ja leskar teir enn

- Hey, skál, drekkið í botn -
- vælsignaði, drekkið nú kvinnur og menn.
- Lat okkum tømja glasið í botn.